

**Univerzita Karlova v Praze
Právnická fakulta
katedra občanského práva**

**Oponentní posudek k rigorózní práci Mgr. Ladislava Kašpara na téma
„Role institutu neúčinnosti právních úkonů při naplňování účelu konkursu“**

Kandidát si vybral poměrně frekventovanou tematiku konkursního řízení v podobě neúčinných právních úkonů dlužníka, jejímž důsledkem je rozšíření majetkové (konkursní podstaty). Podle datace byla práce odevzdána v listopadu 2007, tedy před účinností zákona č. 182/2006 Sb., tj. nového insolvenčního zákona. S ohledem na přechodné ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., budou u soudu současně probíhat řízení jak podle zákona č. 328/1998 Sb., o konkursu a vyrovnání, tak i podle zákona č. 182/2006 Sb.

Práce tedy není nějakým částečným historickým exkurzem do již neexistující právní úpravy, ale naopak, je velmi cennou, zejména srovnáním obou institutů ve dvou současně fungujících zákonech, které upravují otázku řešení úpadku dlužníka.

Práce je členěna do čtyř základních částí. V první části se kandidát zabývá pojmem konkursního řízení, když analyzuje historický vývoj právní úpravy konkursu na území současné České republiky, analyzuje právní úpravu konkursu podle zákona č. 328/1991 Sb. a zabývá se samozřejmě v původní a stručnější podobě i právní úpravou konkursu v zákoně č. 182/2006 Sb.

Zde i na jiných místech v nadpisech je kandidátem patrně v důsledku překlepů uvedeno nesprávné číslo zákona, kde namísto zákona č. 182 (v textu práce je toto číslo zákona použito správně), uvedeno nesprávné číslo zákona č. 128/2006 Sb.

V druhé části analyzuje kandidát účel konkursu, tedy zabývá se ve stručné podobě principem poměrného uspokojení věřitelů a obsahem konkursní podstaty.

Těžiště práce začíná v části třetí, kde kandidát analyzuje pojem neúčinnost právních úkonů. Tento pojem analyzuje od obecného vymezení, včetně historického vývoje tohoto pojmu v českém právní řádu a dotýká se i vymezení pojmu neúčinnost k návrhu nového občanského zákoníku. Na tuto základní část pak navazuje nejrozsáhlejší část práce, která se týká samotného tématu, tedy právní úpravy neúčinnosti právních úkonů za konkursu.

Zde kandidát zahajuje své úvahy analýzou neúčinnosti právních úkonů za konkursu podle konkursního řádu z roku 1931, pokračuje analýzou neúčinnosti právních úkonů za konkursu

podle zákona č. 328/1991 Sb. a konečně analyzuje novou úpravu neúčinnosti právních úkonů podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a o způsobech jeho řešení.

Pokud jde o analýzu pojmu neúčinnosti právních úkonů úpadce, podle zákona č. 328/1991 Sb., může se kandidát opírat o poměrně bohatou literaturu i judikaturu, zejména Nejvyššího soudu České republiky.

Jinak je tomu samozřejmě u zákona č. 182/2006 Sb., kde krom úvodních komentářů a občasných časopiseckých článků v době, kdy práce byla zpracována, neexistovaly žádné prameny.

Zde je pochopitelně kandidát odkázán na vlastní analýzu textu zákona, kterou musí srovnávat s dosud existující úpravou neúčinnosti podle zákona konkursu a vyrovnání.

Právě tuto část práce pokládám za nejcennější, neboť svědčí o samostatných úvahách kandidáta, kde v řadě míst práce se dotýká určitých problémů, které při aplikaci zákona č. 182/2006 Sb. nastanou, zde zatím pouze při analýze pojmu neúčinných právních úkonů, která je v novém insolvenčním zákoně upravena odlišně a zcela samostatně.

Jak již jsem uvedl, práce obsahuje řadu odkazů na četnou judikaturu a literaturu v samotném textu i v závěru práce.

Práce je psána přehledně, věcně a je patrné, že kandidát má zejména s aplikací zákona o konkursu a vyrovnání i praktické zkušenosti.

Práci hodnotím kladně i po její jazykové stránce.

K obsahu textu nemám žádné podstatné připomínky.

Z uvedených důvodů doporučuji, aby rigorózní práce byla přijata k obhajobě.

V Praze dne 26.5.2008

JUDr. Tomáš Pohl

